

Les bicicletes no són per a l'hivern, a Girona

El conflicte de la recollida de deixalles a Girona no és un tema fàcil de solucionar. Ahir, en plena diada de Reis, era un bon dia per anar a fer un volt en bicicleta i descobrir-ho

L'obra de teatre *Las bicicletas no són para el verano* (1970), del gran Fernando Fernán Gómez, no deixa de ser una reflexió sobre les conseqüències i traumes que deixa oberts la guerra en la societat i en les famílies. Ahir, festivitats de Reis, doncs, era un bon dia per agafar la Girocleta i fer un volt per una part de Girona i endinsar-se per una ciutat en conflicte i amb un trauma obert; un conflicte no bèl·lic, és cert, però conflicte a la fi. Un recorregut no gaire gran, és cert, i que entre cop de pedal i cop de pedal ens va portar pels carrers populars de Sant Narcís, Santa Eugènia –fins a la plaça del Barco–, el sempre mimat centre i el carrer del Carme, cantonada amb Julià de Chia, on es reivindica des de fa anys un pont –una reivindicació, tot sigui dit, amb molt més sentit que les quatre pedres del pont del Dimoni, per molta història que tingui. Una de les primeres imatges d'aquest matí, extraordinàriament lluminós i fred, no deixava de ser curiosa. Una bicicleta estàtica –mireu la foto– al costat d'un espai per aparcar les bicicletes, al carrer Pare Coll. Irònica i icònica perquè, i a ningú se li escapa, va lligada amb la recollida de les deixalles. Una problemàtica des de fa mesos latent a Girona. Ahir podria haver estat un dia complicat, especialment per la quantitat de paper que, de ben segur, van deixar els Mags d'Orient. L'Ajuntament havia emès un comunicat destacant que els mal anomenats contenidors intel·ligents –pot ser intel·ligent un contenidor si encara no ens posem d'acord sobre si la intel·ligència artificial ho és?–, el dia de Reis estarien operatius els de multifracció i no només els d'orgànica. El resultat no era per tirar coets. Alguns sí que s'obrien, d'altres no demostraven cap signe d'intel·ligència, si bé, i a diferència d'altres dies, el seu voltant era més endreçat, si més no al matí.

Solucionar aquest conflicte no és fàcil, gens. Ja ve mal cuit del forn. I això ho saben els que governen, tots tres. I, evidentment, són els que ho han de solucionar. Les bufetades, i és lògic, se les engalten, i no és del tot just, a l'alcalde, Lluç Salellas, que governa amb Junts, que va liderar aquest projecte, i ERC. Caldrà veure si en les properes eleccions els passa factura... de manera repartida. I, per cert, tampoc és just, per no dir que voreja la mala educació, que l'alcalde en una acte al centre cívic de Sant Narcís carregués les culpes als incívics. Que sí, que hi són, però ell sap que no només. No cal entrar en coses que, segurament, no s'han fet bé, com ara no tenir en compte el nombre real de persones que vivien en uns pisos arran de la crisi de l'habitatge i la dificultat per anar a buscar la targeta. Una senyora que estava fent fotos en una zona de contenidors del carrer de Santiago Rusiñol, m'explicava que n'estava farta, d'enviar-les a l'Ajuntament. La ciutadania, i també és lògic, no sap, ni tampoc segurament ha de saber, la complexitat que implica el fet de governar –només cal veure l'aplicació del mòbil del bus, el que costa que s'arregli i ja ve la cosa de Fires. Ara toca esperar com evoluciona el dia, pel paper, vull dir. Ah! I mirar de ser més cívics entre tots i exigir a qui toca que ho arregli.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 07-01-2026, Pàgina 11

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2610205-les-bicicletes-no-son-per-a-l-hivern-a-girona.html>